

ŽIVOT

Deset volontera u Banovini za HKM: Osmijeh i darovano vrijeme za drugog nekome su sitnica, ali stradalim ljudima to je bilo sve što im je potrebno

ČLANOVI KLUBA DJECE HRVATSKIH BRANITELJA DOMOVINSKOG RATA – PRIDRUŽENI
ČLANOVI UDRUGE VETERANA 4. GARDIJSKE BRIGADE SA SISAČKIM BISKUPOM VLADOM
KOŠIĆEM / FOTO: SISAČKA BISKUPIJA

Posljedice razornih potresa koji su krajem 2020. pogodili Banovinu osjećaju se na tom području i danas. Mnogi su bili prisiljeni napustiti svoje domove, a neki su se od njih odlučili vratiti i žive u doniranim stambenim modulima Hrvatskog Caritasa i drugih donatora. S jedne strane duboki strahovi i velika materijalna šteta, s druge - snažna ljudska solidarnost. Naime, čitava vojska volontera Caritasa Sisačke biskupije neumorno je radila tijekom tri mjeseca u Distributivnom centru Sisačke biskupije u Sisku, da bi i kasnije nastavila rad u manjim skupinama na više lokacija Caritasa Sisačke biskupije. Portal Hrvatske katoličke mreže u šest dijelova donosi priče volontera, obitelji kojima se pomaže i aktivnih sudionika djelovanja Caritasa Sisačke biskupije.

25.07.2021. / 09:00 / Marija Pandžić

Pod vodstvom sestre Smilje Čirko 3 i pol tisuće volontera okupljalo se nakon potresa u Distributivnom centru Sisačke biskupije dok je bio otvoren.

Vojsci volontera Caritasa Sisačke biskupije pridružili su i članovi Kluba djece hrvatskih branitelja Domovinskog rata – pridruženi članovi Udruge veterana 4. gardijske brigade u tri navrata. Kako nam je u razgovoru otkrio 39-ogodišnji Zvonimir Lemo, njih sedmero iz Splita uzelo je godišnje odmore i uputilo se u Sisak kako bi volontirali u Distributivnom centru Sisačke biskupije.

Članovi Kluba djece hrvatskih branitelja Domovinskog rata – pridruženi članovi Udruge veterana 4. gardijske brigade sa s. Smiljom Čirko/ Foto: Sisačka biskupija

Posebno bih istaknuo požrtvovnost i osmijeh s. Smilje Čirko. Ona nije samo koordinirala, s. Smilja je radila zajedno s nama.

„Posebnost Distributivnog centra je što su ondje bili ljudi svih dobnih skupina iz raznih dijelova Hrvatske. Ljudi koji su dolazili po pomoć primijetili bi drugačiji naglasak i to im je bio znak da nisu ostavljeni, da nisu zaboravljeni, da nisu sami. Posebno bih istaknuo požrtvovnost i osmijeh s. Smilje Čirko. Ona nije samo koordinirala, s. Smilja je radila zajedno s nama. Nosim u srcu puno uspomena na to razdoblje, sklopljena su brojna nova prijateljstva, a i danas pomažemo Caritasu Sisačke biskupije iz Splita“, poručio je Lemo.

Članovi Kluba djece hrvatskih branitelja Domovinskog rata – pridruženi članovi Udruge veterana 4. gardijske brigade sa sisačkim biskupom Vladom Košićem / Foto: Sisačka biskupija

Jedan od mlađih volontera bio je 17-ogodišnji Jurica Posilović iz Siska, svima uvjerljivo najsimpatičniji mladić, izuzetno vedrog karaktera. Govoreći o radu u Distributivnom centru Posilović je istaknuo kako mu je rad ondje otvorio put do nekih novih spoznaja, proširio vidike, ali i pomogao mu nositi se s psihološkim posljedicama potresa.

„Doma sam skakao na svaki mogući trzaj, odmah bih pomislio: ‘Ide potres’. Volontiranje mi je pomoglo da mi ti strahovi nestanu. Vjerujem da će mi ovo iskustvo biti poticaj da se i dalje bavim volontiranjem i da pomažem drugima koliko god mogu. Najdirljivije mi je bilo davati pakete pomoći ljudima koje poznajem, to su bila potresna iskustva. Tu osobu poznaješ, misliš da je dobro, i nikad ne bi pomislio da im je potrebna pomoć. A zapravo se ispostavi da je nakon ovih potresa pomoć itekako potrebna... I kad vidite koliko su ljudi zahvalni za svaku pomoć, za primjerice kruh koji im daš, ma ne može čovjek ostati ravnodušan. Primijetio sam koliko su ljudi oduševljeni vidjeti sve mlade ovdje. Nadamo se da ćemo opravdati onu uzrečicu da na mladima svijet ostaje“, kroz osmijeh nam govori Posilović.

Najmlađi volonteri, a među njima i Jurica Posilović (prvi s desne strane) / Foto: Sisačka biskupija

Iskustvo rada u Distributivnom centru kao uspomenu za cijeli život nosit će i 14-ogodišnja Ema Martinić iz Siska. Kako nam je otkrila, puno radosti i veselja je doživjela tijekom volontiranja.

„Sve koje sam upoznala ovdje, ostavili su traga na mom životu, od ljudi mojih godina i časnih sestara. Kad god dođem volontirati, uvijek me ispuni to zajedništvo i veselje. U školi sam bila pod stresom zbog učenja i ispita, pa mi je opuštena atmosfera pomagala“, naglasila je Martinić.

Novinarka Marija Pandžić s volonterom / Foto: Sisačka biskupija

U Distributivnom centru su tjednima volontirali i oni koji su ostali i sami bez krova nad glavom

U Distributivnom centru su tjednima volontirali i oni koji su i sami stali bez krova nad glavom. To je priča 16-ogodišnje Sare Banjac iz Siska koja je s obitelji nakon potresa otišla u Zagreb, ostavši bez krova nad glavom. No, nakon tjedan dana su se vratili u Sisak zahvaljujući dobrim ljudima koji su im pružili smještaj. Čim je čula mogućnost volontiranja, nije dvojila ni sekunde, odmah se priključila vojsci volontera.

„Jednom sam se gotovo i rasplakala kad sam djetetu dala igračke. Njegova radost me duboko dirnula. Tijekom volontiranja upoznala sam puno ljudi iz Siska koje zapravo nisam još nikad imala prilike susresti. Uz zahvalnost koju sam vidjela kod ljudi koji su došli po pomoć, sretna sam što sam stekla mnoga poznanstva različitih dobnih skupina u Distributivnom centru“, poručila je Banjac.

52-ogodišnji Miroslav Kota iz Zagreba jedne je subote odlučio sa suprugom i dvije kćeri konkretno pomoći narodu Banovine. Došao je volontirati u Distributivni centar Sisačke biskupije.

„Volontiranje je samo po sebi jako dobro jer ovdje srećem mlade Sišćane koji su također došli volontirati. Drago mi je što na njihovim licima vidim osmijeh i radost unatoč razornom potresu koji smo osjetili i u Zagrebu.

Vidim da nada postoji, da ljudi unatoč zlu koji im se dogodio pokušavaju biti dobro raspoloženi. Pamtit ćemo volontiranje u Sisku i po tome što susrećemo Hrvatsku u malom“, istaknuo je Kota.

Uz pojedince u Distributivni centar Sisačke biskupije dolazile su i organizirane grupe. Tako su u nekoliko navrata dolazili volontirati studenti i profesori s Hrvatskog katoličkog sveučilišta u Zagrebu čiji je koordinator bio sveučilišni kapelan vlč. Odilon Singbo. Kako je rekao, poznavajući članove sveučilišne zajednice znao je da što god je vezano za volontiranje ili volonterstvo da su oni uvijek spremni, tako da je dolazak u Caritas Sisačke biskupije nešto što se podrazumijeva.

Vlč. Odilon Singbo

„Ovdje u Distributivnom centru osjeća se velika radost i velikodušnost ljudi koji su sudjelovali donacijom u centru. Žao mi je što se stvari za žrtve potresom pogođenog područja ne rješavaju brzinom kojom bi možda trebale, ali se nadam da će se i to promijeniti. Unatoč svemu teškom što vidimo u očima stradalih ljudi, volontiranje u ovom centru mi je velika radost i ispunjenje“, naglasio je 41-ogodišnji vlč. Singbo.

Pozivu sveučilišnog kapelana odazvala se predavačica na Odjelu za sestrinstvo Hrvatskog katoličkog sveučilišta i voditeljica Volonterske skupine HKS-a 55-ogodišnja Vesna Mijoč. Vjeruje kako je volontiranje jedan stil življenja.

„Uz kolege profesore i ove okupljene mlade ljude moram reći da je atmosfera izuzetna. Iako smo fokusirani na rad, u mislima smo s ljudima ovog potresom pogođenog područja. To je jedan naš mali kotačić i doprinos koliko možemo pružiti, makar ovim karitativnim djelovanjem. Volontiranje ne iziskuje puno vremena, ali vas cijelog ispunjava. Nekad je malo teže, a nekad malo lakše, ali se osjećamo korisnima. Volontirati mogu svi, čovjek volontiranjem osjeća nutarnje zadovoljstvo. To je jedno davanje koje ne iziskuje puno vremena niti novaca. Ove razrušene kuće će se popraviti, ali kad ljudi znaju da nisu sami to im je velika potpora“, istaknula je Mijoč.

Predavači s Hrvatskog katoličkog sveučilišta

Volontiranju u Caritasu Sisačke biskupije priključio se i prorektor za znanost HKS-a Roberto Antolović. Istaknuo je kako ga posebno oduševljavaju prisutni mladi koji s osmijehom obavljaju svoje zadatke.

Volonteri mogu mijenjati svijet, ali najprije treba pokazati svojim primjerom.

„Potičem na volontiranje jer uviđam kako nedostaje empatije kod ljudi te bi svi trebali pokušati pomagati drugome. Poniznost i služenje je poželjan pristup životu u obitelji i na poslu. Volonteri mogu mijenjati svijet, ali najprije treba pokazati svojim primjerom“, poručio je 59-ogodišnji Antolović.

Među okupljenim volonterima narodu Banovine došli su pomoći i sjemeništarcu iz Zagreba. Svoju pomoć rado je pružio i 16-ogodišnji Marko Pratljačić. Otkrio nam je kako u sklopu Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu volontira često.

Volontiranje nas izgrađuje, potiče nas na da činimo dobro.

„Prilikom volontiranja svidjelo mi se to što smo svi zajedno ovdje, iz raznih dijelova Hrvatske s istim ciljem okupljeni – pomoći žrtvama potresa. Volontiranje nas izgrađuje, potiče nas na da činimo dobro. Volontiranje na neki način izvlači najbolje iz nas“, naglasio je Pratljačić.

Da je volontiranje stil života, potvrdila nam je i 39-ogodišnja Đurđica Lucić iz Slavonskog Broda koja je volontirala u Distributivnom centru Sisačke biskupije, a kao volonterka djeluje u „Marijinim obrocima“ te je bila u Africi.

„Volontiranje uvijek nagrađuje jer pokazuje koliko je malo potrebno da se drugu osobu usreći. Svi koji smo ovdje svjesni smo kad se dajemo za drugog da je to radost i pravo ispunjenje. Pozvala bih sve da krenu volontirati bilo gdje jer to obogaćuje čovjeka te se osjeća ispunjenije jer je mogao nekom pomoći. Svijet se može obogaćivati kroz male sitnice kao što su osmijeh i odvajanje svog vremena za drugog“, zaključila je Lucić.

Volonteri u Distributivnom centru Sisačke biskupije / Foto: Sisačka biskupija

Autor: Marija Pandžić, novinarka Hrvatske katoličke mreže
(marija.pandzic@hkm.hr)

* Tekst je objavljen u sklopu projekta poticanja novinarske izvrsnosti
Agencije za elektroničke medije. Dozvoljeno je prenošenje sadržaja uz objavu
izvora i imena autora.

